

---

*Böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megjutalmaz téged. Mt 6, 18*

---

BÖJT 2. VASÁRNAPJA, 2021.02.28.

Mit jelent ma a böjt? Tartsam-e még egyáltalán? És mit tegyek: ne egyek tán húst? Jogos kérdések ezek, és egyáltalán nem csak a ma ember számára az, hanem ez ugyanígy volt annak idején Jézus korában. Jézus azokhoz a vallásos emberekhez szól a mai igében, akiknek fontos volt a hit, akik tettekben is komolyan vették a hitüket, mégis, talán pont a túlbuzgóságuk vezetett oda, hogy már éppen ezért nem pont arról szólt a böjtölésük, amiről kellett volna. Jézus a farizeusokhoz szól.

Farizeus. Ma, ha meghalljuk ezt a szót, a legtöbben magunkban rögtön hozzátesszük: képmutató. A farizeusról az jut eszünkbe, hogy azok az emberek Jézus idejében, akik olyannyira képmutatók voltak, hogy túlzott, nagyképű és álságos nagyravágyó vallásosságukkal nem csak másokat, de magukat is becsapták. Emberek, akik tökéletesnek akartak látszani mások előtt, akik megjátszották magukat a környezetük előtt.

Úgy gondolom, hogy nem kell Jézus korába visszautazni gondolatban azért, hogy ilyen gondolkodással, ilyen étellel találkozunk. Ma, főleg az internet, a Facebook, az Instagram világában már-már alapkövetelménynek számít, hogy az ember magáról a legtökéletesebb képet mutassa meg. De ott van ez a tökéletességet mutató vágy a hétköznapi életünkben, akár a szomszéd, a többi falusi ember felé mutatva is.

Sok esetben így van ez a hittel is. Ugyanúgy, ahogy annak idején a farizeusoknak is fontos volt, hogy Istennek tetsző életet éljenek, ma ugyanígy sokaknak fontos, hogy eleget tegyenek a külső elvárásoknak. Talán megszokásból fontos az, hogy eljárunk templomba, megfizetjük az egyházadót, ismerjük és el is tudjuk mondani a Miatyánkot vagy az Apostoli hitvallást. És azzal nyugtatjuk magunkat, hogy ez így elég. Én megtettem, amit

meg kell tennem. Láttá mindenki, a Jóistenke pedig számítsa majd ezt be nekem. Sőt, ha lehet, akkor majd „cserébe” én is kérek tőle valamit.

Jézus ma, böjt második vasárnapján pont erről akar nekünk szólni. Az életünk ne a külsőségekről, ne a látszat tökéletességéről szóljon. Sőt, a vallásos, hívő életünk pedig pláne ne erről szóljon. Istent a külsőségeink helyett sokkal jobban érdekli, hogy mi van ott a szívedben legbelül. Hogy van e bátorságod megnyílni neki. Hogy mersz e vele őszinte lenni. A vallásos élet rutinjai nem a külsőségektől lesznek értékesek. Nem a látszat számít, hanem éppen ellenkezőleg: hogy mi van közben a szívünk legmélyén.

Egyszer olvastam egy történetet, amiben egy asszony ment panaszkodni a lelkészéhez, hogy ő bizony többet nem jön istentiszteletre. Arra a kérdésre, hogy miért, azt válaszolta, hogy azért, mert zavarja őt a sok képmutató ember; zavarja, hogy a fiatalok az istentisztelet közben a telefonjukat nyomkodják, idősek a negró cukorka csomagolásával zörögnek, a karzaton meg szundikálnak az emberek, és őt is kibeszélik a háta mögött. A lelkész erre megkérte őt, hogyha legközelebb eljön templomba, istentisztelet előtt egy tálcán egyensúlyozva vigyen körbe a templomban egy színültig töltött pohár vizet. Az asszony adott egy utolsó esélyt a lelkésznek, és megtette, amit kért. A lelkész utána megkérdezte tőle, hogy mondja el: ki telefonozott, negrózott vagy aludt közben a templomban? Az asszony azt felelte, hogy honnan tudná, hisz arra figyelt és koncentrált, hogy ki le loccsanjon a pohár víz. Éppen ez a lényeg, felelte a lelkész: amikor templomba jön, így kellene összpontosítani Istenre is.

A történetből is látszik, hogy mennyi külsőség el tudja terelni a figyelmünket a fontos, és igazán lényeges dolgokról. Jézus ma éppen ezért szól hozzánk, és figyelmeztet: nem a külsőség a lényeg, hanem az, hogy mennyire tudunk befelé fókuszálni, a szívünk és Isten felé egyaránt.

Mi tehát a böjt? Tartsam e egyáltalán? Ehetek húst? A böjt pont arról szól, amit az asszony csinált a történetben: befelé figyelek, és törekszem arra, hogy minél jobban fókuszáljak Istenre. Lehet, és kell is böjtölni. Jó, ha megtartjuk a hagyományokat, de ne a külsőségek miatt, hanem azért, hogy ezek segítségével még inkább koncentrálni tudjunk a lényegre, Istenre. „Böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van.”

Ámen!